

چرا زندانیان اهل سنت اعدام شدند؟

گفتگوی رادیو زمانه با رضا علیجانی، حبیب الله سربازی و مهرداد درویش پور

دستکم ۱۰ زندانی عقیدتی اهل سنت در ایران بامداد روز سه‌شنبه دوازدهم مرداد به دار آویخته شدند.

[این گفتگو را بشنوید](#)

سالگرد انفلاب مشروطه

آغاز بیداری ایرانیان بر هم میهنان مبارک باد

ÂÂ

کشتار لگام‌گسیخته: دولتمردان ایران در یک روز ده‌ها زندانی اهل سنت را اعدام کردند

فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر

پاریس، ۳ اوت ۲۰۱۶ (۱۳ مرداد ۱۳۹۵) — فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر و سازمان ایران عضو آن، جامعه‌ی دفاع از حقوق بشر در ایران، اعدام ده‌ها زندانی اهل سنت را در ایران در روز ۲ اوت (۱۲ مرداد) به شدیدترین وجهی محکوم می‌کنند. با وجود این‌که مسؤولان آمار رسمی اعدام‌ها را اعلام نکرده‌اند و فقط از اعدام «محکومان یک گروهک تروریستی» سخن گفته‌اند، گمان می‌رود دستکم ۲۱ تن اعدام شده‌اند.

روز دوشنبه ۱۱ مرداد، گارد ویژه به بند ۱۰ زندان رجایی‌شهر در شمال غربی شهر کرج حمله برد و ۳۶ زندانی محکوم به اعدام را به سلول‌های انفرادی منتقل کرد. حکم اعدام ۲۹ تن از این عده تأیید و گویا به اجرای احکام قوه‌ی قضاییه ابلاغ شده بود. نتیجه‌ی رسیدگی دادگاه تجدید نظر به حکم‌های اعدام هفت زندانی دیگر هنوز اعلام نشده است.

در عین حال، روز دوشنبه به خانواده‌های ۲۱ تن از این زندانیان اعلام شد برای آخرین دیدار با عزیزان خود پیش از اجرای اعدام روز سه‌شنبه به محل زندان بروند. با وجود این، زمانی که خانواده‌ها در راه زندان بودند به بعضی از آنها از طریق تلفن اطلاع داده شد که برای دریافت جنازه‌ی خویشان خود به مرکز پزشکی قانونی در کهریزک مراجعه کنند. بیانیه‌ی وزارت اطلاعات که امروز ۱۳ مرداد منتشر شد حکایت از آن دارد که همه‌ی ۲۹ تن – اگر تاکنون اعدام نشده باشند – به زودی اعدام خواهند شد و اعدام‌های دسته جمعی دیگری نیز ممکن است در پیش باشد.

این ۳۶ زندانی گویا در سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ دستگیر و با اتهام‌هایی از جمله «اقدام علیه امنیت ملی»، «تبلیغ علیه نظام»، «عضویت در گروه‌های سلفی»، «فساد روی زمین و محاربه» به وابستگی به گروه‌های مسلح، درگیری مسلحانه با نیروهای امنیتی و ترور روحانیون اهل سنت متهم شدند. بنا به گزارش‌ها، این عده مدت‌های طولانی در بازداشت پیش از محاکمه در سلول‌های انفرادی به سر بردند، مورد شکنجه یا بدرفتاری‌های دیگر قرار گرفتند و وادار به «اعتراف» شدند. آنها بعداً این «اعترافات» را پس گرفتند و اعلام کردند زیر شکنجه ناگزیر از اقرار شده‌اند. این زندانیان مشارکت در خشونت و فعالیت‌های مسلحانه را رد و اعلام کردند به‌خاطر باورهای دینی،

سازماندهی نشست‌های مذهبی و مشارکت در آنها و پخش مطالب مذهبی دستگیر شده‌اند. با وجود این، آنها در پی محاکمه‌های به‌شدت ناعادلانه و ناقض موازین و تضمین‌های اولیه قانونی و موازین بین‌المللی محاکمه‌ی عادلانه به اعدام محکوم شدند.

۲۱ زندانی که خانواده‌ها یا منابع نزدیک به خانواده‌هایشان اعدام‌شان را تأیید کرده‌اند همگی از مردم کُرد هستند که چندین دهه است با تبعیض نظام‌مند از حقوق فرهنگی و سیاسی محروم بوده‌اند. اکثر کُردها از مسلمانان اهل سنت هستند که در ایران با تبعیض دینی در قانون و عمل روبرو هستند. در عین حال، کُردهای ایران به اتهام جرایم «دینی» یا فعالیت سیاسی به میزان نامتناسبی به اعدام محکوم می‌شوند.

با حساب اعدام‌های روز ۲ اوت (۱۲ مرداد) شمار قربانیان مجازات اعدام در ایران در سال ۲۰۱۶ به ۳۰۰ مورد نزدیک شده است. به اعلام سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشر، جمهوری اسلامی ایران در سال ۲۰۱۵ دستکم ۹۷۷ تن را اعدام کرد.

سازمان‌های ما از جامعه‌ی بین‌المللی، به‌ویژه کشورهای که دارای روابط اقتصادی و سیاسی با ایران هستند، می‌خواهند:

برای جلوگیری از اعدام زندانیان باقیمانده و پیش از این که دیر شود، دست به اقدام فوری بزنند؛ و

نقض جدی حقوق بشر در ایران را در رأس گفت‌وگوهای خود با دولت‌مردان ایران قرار دهند و از آنها بخواهند به تعهدات خود بر اساس حقوق بین‌المللی، به‌ویژه میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی که ایران بیش از ۴۰ سال پیش امضا کرده، احترام بگذارند.

فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر (FIDH)

جامعه‌ی دفاع از حقوق بشر در ایران (LDDHI)

درباره خشونت های مسلحانه اخیر

مهاجران در آلمان و دیگر کشورهای اروپایی و پیامدهای آن

گفتگوی بی بی سی با حبیب حسینی فرد، ناهید کشاورز و مهرداد درویش پور

[این برنامه را مشاهده کنید](#)

خشونت در ترکیه را محکوم می کنیم

شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

آنچه که این روزها در ترکیه می گذرد نگرانی شدید ما را برانگیخته است. ادامه شرایط کنونی در ترکیه می تواند سبب مخاطرات بزرگی در خاورمیانه گردد که خود سال هاست در اثر جنگ های منطقه ای در آشوب و ناامنی به سر می برد.

کشور ترکیه شایسته تغییرات دموکراتیک است و کودتای نظامی بهر شکل که باشد، غیر از ایجاد شرایط خفقان و از بین بردن مخالفان نتیجه دیگری برای مردمان ندارد.

کودتای نافرجام ترکیه در تاریخ ۱۵ ماه ژوئیه با کشته شدن صد ها تن باعث شد تا حاکمیت غیر دموکراتیک ترکیه، به سرکردگی اردوغان که در صدد تغییر قانون اساسی و برقراری نوعی از حکومت اسلامی، مبتنی بر قدرت تمام عیار رئیس جمهور می باشد، به کودتای دومی در این کشور دست بزند.

چند روز است که دنیا شاهد ضرب و شتم و دستگیری هزاران نفر در ترکیه بوسیله حکومت اردوغان و از کار بیکار کردن انبوهی از مردم مخالف خود می باشد. می بینیم که یکبار دیگر، و این بار در سطح

وسیعتری، در این کشور آزادی های فردی و اجتماعی به طور آشکار پایمال شده، زمینه های دخالت دین در حکومت بیش از پیش فراهم گردیده، موجودیت فعالیت های انجمن ها و سندیکاها و احزاب تهدید شده و احتمال باز گشت قانون حکم اعدام در ترکیه به وجود آمده است.

این هرج و مرج ها حاکی از آن است که دولت اردوغان نه تنها طی سال ها حاکمیت نتوانسته برای دستیابی به آزادی ها، دموکراسی، عدالت اجتماعی و حقوق بشر در جامعه خود گام های مثبتی بردارد، بلکه این دولت شبه اسلامی اصول جوامع دموکراتیک مانند تكثرگرائی، شفافیت در برابر مردم و مشارکت آنان در امور خود را رعایت نکرده، به حقوق و آزادی های اساسی و حاکمیت قانون صدمه زده، قوانین غیردموکراتیک و تبعیض آمیزی مانند قانون معافیت از مجازات برای نظامیان را تصویب نموده است.

مسأله کُرد ها را به جای استفاده از راه حل های دموکراتیک و صلح آمیز با سیاست هایی مبتنی بر خشونت و جبر پاسخ می دهد.

این همه ناشی از شکست سیاسی اردغان و استفاده از وسائل نا مشروع و غیر دموکراتیک برای ماندن در قدرت است. متأسفانه علیرغم این همه بیعدالتی ها، سیاست غرب و قدرت های منطقه در جهت حمایت از اردغان رقم میخورد.

ما، خواستار پایان خشونت و رعایت کامل تمامی موازین منشور جهانی حقوق بشر، بدون کم و کاست، در این کشور خاور میانه که نقش قابل توجهی در آرامش منطقه میتواند داشته باشد، هستیم.

ما، اعتقاد داریم که هرگونه اختلاف باید در شرایطی آزاد و با رعایت تمامی حقوق انسانی و اعلامیه بین المللی حقوق بشر حل و فصل شود.

ما، هرگز دست زدن به شکنجه و زندان و آدم کشی را راه حل پیشرفت برای جوامع انسانی ندانسته و به مسئولین کشور ترکیه هشدار می دهیم هرچه زودتر دست از رفتار کنونی خود بر دارند.

۲۰ ژوئیه ۲۰۱۶

شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

شا نذردهمین سالگرد درگذشت احمد شاملو

بیانیه‌ی کانونِ نویسندگانِ ایران

دست‌آید ایستاده‌ایم
حیران‌ایم اما از ظلماتِ سردِ جهان وحشت نمی‌کنیم
نه
وحشت نمی‌کنیم
تو را من در تابشِ فروتنِ این چراغ می‌بینم آن‌جا که تویی،
مرا تو در ظلمت کده‌ی ویران‌سرای من در می‌یابی
این‌جا که من‌ام.

یاران، همراهان!

امروز در شانزدهمین سالگرد درگذشت احمد شاملو، بر خاک شاعر بزرگی
گرد آمده‌ایم که کلمات را، که جان مایه‌ی شعر جلیل و نغز او بود،
نه برای عشوه فروشی‌های زبانی یا کلاف کردنِ اندیشه‌های وهم‌آلود و
بیمارگون، بلکه برای شوریدن بر وهن و ستمی می‌خواست که بر انسان و
تبار او می‌رود.

شاعر ما به حکم عشق بی‌دریغی که به انسان داشت، هرگز حتی یک‌دم از
سرنوشت او غافل نبود و هم‌آغاز به جست‌وجویی سخت و جان‌کاه برآمد
تا ببیند چرا انسان معاصر که آفریننده‌ی جمیل‌ترین و رعناترین
جلوه‌های حیات است، این چنین خوار و کوفته و واژگون‌بخت در چنگ
نیروهای اسیر است که گرچه ساخته‌ی دست خود اوست اما از انسان فقط
فرمانبرداری و تمکین می‌خواهد- و خاستگاه این بیچارگی و درماندگی
را در قدرت یافت، قدرتی که آزادی و عشق و برابری را از انسان
می‌گیرد و او را در چرخ‌دنده‌های دستگاه دوزخی خود به هیئتِ موجودِ
مفلوکِ دست‌آموزی در می‌آورد که زنده است تنها برای آن-که چرخ‌های
گردونه‌ی ثروت و قدرت و دروغ و خرافه و نابرابری را بگرداند. و

سرانجام باطل‌السر این چرخه‌ی ستم و تباهی و مرگ را در ایستادگی مقابل قدرت، نه گفتن به قدرت و پاسداشت کلام مقدس دوستی، آزادی و آزادگی یافت.

شاید به جرئت بتوان گفت که هیچ زمانی مانند امروز پیام روشن شاعر ما چنین طنین و درخششی نداشته است.

از یک سو، جهان بیش از هر زمان دیگر در چنگ قدرت‌های انسان‌ستیز و دشمن‌خو به جهنمی سوزان مبدل شده است؛ و از سوی دیگر، در سرزمین خود ما پاسخ‌حقوق‌طلبی و آزادی‌خواهی شلاق است و زندان و چوبه‌ی دار. شک نیست که برای انسانی که خواهان جهانی بهتر باشد، خاصه برای ما نویسندگان، شاعران و روشنفکران مسئول و دل‌آگاه، چاره‌ای نمانده است جز آن‌که برای نگاهداشتِ جوهرِ انسانیِ تبارِ دردزده و مجروحِ آدمی، برای جهانی فارغ از آزادی‌کشی و ستم، در برابر قدرت، هر قدر هم که این قدرت بزرگ و پُر طنطنه و دوزخی باشد، ایستادگی ورزد.

«دست‌دست ایستاده‌ایم/حیران‌ایم اما از ظلماتِ سردِ جهان وحشت نمی‌کنیم/نه/وحشت نمی‌کنیم».

در شانزدهمین سالگرد درگذشت احمد شاملو، شاعر بزرگ آزادی، روز ۲۴ مرداد ۱۳۹۵ در ساعت ۵ عصر در گورستان امامزاده طاهر گرد می‌آییم و مزارش را گُل باران می‌کنیم.

کانون نویسندگان ایران

۲۸/۴/۱۳۹۵